

„Daily Express“ munkatársa, kedden reggel érkeznek meg a *Metro Goldwyn* filmvállalat operatőrjei, akiknek valószínűleg már nem lesz fotogra-

fálni valójuk, mert a rókusai tornacsarnokban elhelyezett nyolcvan menekült közül hatvan hétfőn éjjel Budapestre utazott.

Belgrád beszüntette a statáriális tömegkiutasításokat?

Belgrádi jelentés szerint a jugoszláv kormány beszüntette a magyarok további kiutasítását.

A kiutasítások állítólagos megszüntetésével kapcsolatban a londoni Daily Express azt írja,

hogy ez Pál régensherceg intézkedésére történt. A lap szerint az angol kormány nem hivatalos uton értesítette Pál herceget, hogy elítéli a kiutasításokat

Szeged a menekültekért

A város társadalma egyre fokozódó áldozatkészséggel siet a tűzhelyük mellől elföldözött délvidékiek támogatására. Tömegesen futnak be a természetbeni és a pénzadományok, amelyek között talán a legkedvesebb Franco Vellani Dionisi olasz újságírónak, a *Giornale d' Italia* és a *Corriere della Sera* Szegedre küldött munkatársának százpengős adománya. A rendkívül rokonszenves olasz újságíró már napok óta Szegeden tartózkodik, minden menekült vonat érkezésénél jelen van az állomáson és hatalmas tudósításokat telefonál éjszakánként Bolognába és Milanóba.

Hétfőn délelőtt a szegedi moziérdeklőségek küldöttsége kereste föl dr. Pálffy József polgármestert, akinek bejelentette, hogy a Széchenyi-Moziban pénteken három előadást tartanak a menekültek javára. Az előadások teljes pénztári bevételét fordítják erre a célra. Lehet, hogy pénteken mutatják be először a rókusai állomáson a menekültekről fölvevett hangos filmrportot is.

Ujabb a következő adományokat nyugtázzák:

Ördög Jánosné élelmiszer, Neu Károly cukorkák, dr. Kovács József, Magay-, Szádeczky-, Mézőly- és dr. Buza-családok élelmiszer, Patzauer Dezső ruhaneműek, Regdon Imre cukor-, játék, Leányliceum, Zrinyi Iona cserkészcsapata élelmiszer, Dóczi Szilveszter élelmiszer, Baráth József élelmiszer, özv. Törteli Ferencné élelmiszer, Sikorszky Rózsai élelmiszer, ruhanemű, Apri Ferencné cipők, Linoleumipar cipők, N. N. élelmiszer, Irgalmas nővérek élelmiszer és ruhanemű, dr. Reich Zoltánné élelmiszer és ruhanemű, Elek Sándor ruhaneműek, Tóth Józsefné élelmiszer, Király Mihály élelmiszer, N. N. élelmiszer és ruhanemű, Almási István élelmiszer, Gombos Gézné élelmiszer és ruhanemű, Felsőipariszkolai hallgatók élelmiszer, Bíró István élelmiszer, gyufa, cigaretta, Szent Vince Egyesület élelmiszer, Vig

Gyula élelmiszer, dr. Magyar élelmiszer, Halmos Árpádné élelmiszer, Kohn Benő élelmiszer, özv. Brendörfer Keresztélyné élelmiszer, Ditróy szándos élelmiszer, Schöffner László élelmiszer, Benedikt György élelmiszer, ruhanemű, Elek Erzsébet élelmiszer, Simon Viola ruhanemű, Bognár Anna ruhanemű, Farkas Iona élelmiszer, Modera Mária élelmiszer, Muth Béláné élelmiszer, Magda Margit ruhanemű, N. N. cigaretta, Bibó Irén ruhanemű, Kovács Mária élelmiszer, dohánymű, Vitusz Ibolyka cukorka, N. N. 1 sweater, N. N. ruha, sapka, trikó, Bognár Erzsébet ruhanemű, vitéz Vörös Baranyi Mihály 15 drb zsemlye, Szögi Endréné 25 drb péksütemény és édesség. Többen bejelentették, hogy néhány kiutasított személy ellátását vállalják, így: Szatmáry Sándorné városi kezelőnő 4-5 éves kisfiu vagy leány nevelését vállalja, özv. Sonkolya Bálintné egy-egy menekült idős asszony eltartását vállalja, Borka Lászlóné Vaspálya-ucca 1. (Alföldi étkezde) két leány vagy asszony 2-3 hónapi eltartását vállalja, Jungreis Ábrahám rabbi kiutasított hit-sorsosainak ellátását vállalja, Tunyogi-realgimnázium 6-16 év közötti árvafiu nevelését vállalja. Szabadi J. három személy ellátását, lakását néhány napra vállalja, Pleskó N. néhány személy ellátását vállalja. Ezeket kívül a népjóléti ügyosztálynál számosan jelentkeztek és a kiülőzötteknek lakást, ellátást ajánlottak fel.

A „Szeged — Délvidékért“ folyószámlára a Szeged-Csongrádi Takarékpénztárhoz újabb a következő pénzbeli adományok érkeztek:

Szegedi szabadelvű párt vezetősége 100, Kiss Sándor ny. vár. tisztv., Debrecen 10, Sebők Ferenc 2, Galamb Sándor ur gyűjtése 203.10, Szent Ferenc III. rendje szegedi rendközössége 20, Sylvánia fakeresk. rt. 100, Sauerwald Bálint 3, dr. Kósa Gáspár ügyvéd 20, Hauser Rezső Sándor igazgató 5, Ujszegedi Népkör 5, Ujszegedi tisztviselők

otthona 10, Szegedi vasutas iskola 50, Király Könyig Péterné 3, dr. Apczy Ernő 10, özv. Jezernitzky Ákosné 10, Rosenfeld Vilmos gazdálkodó 5, Katolikus Leányok Országos Szöv. délkeleti csop. 20, Szegedi Alföldi Utazók és Kereskedők Egyesülete 73, Epstein Hugó 10, Spitzer Lajos 10, Tomory Mihály 10, M. kir. áll. 10. földmér. felügy. mérnöki tisztikara 20, Váli Ferenc és neje 10, Kiss Ferencné 5, Kiss Ferenc miniszteri tanácsos 5, v. Vén Pál százados 5, Szeged sz. kir. város nyugdíjasainak egyesülete 10, Szegedi izr. hitközség 200, Józsa 2, Egyetemi Luther Szövetség 25, Dants Gyula 2, Kis-péter Lőrinc 10, Löbl Adolf 10, Szegedi m. kir. postaig. és m. kir. postahiv. személyzete 100, Chevre Kaddisa Szeged 100, Rokus 10, begavári Back Bernát 100, Pollák Sámuel és Wellis Géza 100, Karváz János 10, Szegedi Voge csoport 20, Tassy András 1, Kovács Rokus 10, Társ. egyesületek szövetsége Budapest 200, Fischer Lipót 3, N. B. 3, Peregő Mihály 20, Szegedi m. kir. pénzügyigazgatóság fogalm. személyzete 74.50, Szegedi m. kir. pénzügyigazgatóság kezelési és altiszti személyzete 18.50, Szegedi m. kir. pénzügyigazgatóság számvéviségi személyzete 21.50 Szegedi m. kir. pénzügyigazgatóság adóhivatal személyzete 63.50, Sulyok István 5.10, Rosman Dávid 50, Szegedi Leány Egylet 50, Katona József 5, Csongrádmegyei vendéglősök szikvizgyára Szeged 50, Rácz Fábán és neje 10, Magyar mérnökök ép. szöv. szegedi osztálya 50, Szeged-alsóvárosi tanító egyesület gyűjtése és adománya 17, Tarokktársaság 20, 54960-1934 sz. pro Hungaria nők világszövetségének központi elnöke Budapest 100, Szegedi Zsidó Nőegylet 100, Déry Ernő 10, dr. Cserő Ede és neje 30, Pick Márk cég 100, Szegedi Kaszinó 50, Lovas Ferencné 10.10, Koreck Péter áll. tanító gyűjtése 90.87, Csomák Elemér 5, Bruckner Testvérek 50, Antalffy János 2, Szegedi Egyetemi Altiszti Torna Club 6, Tiszavári Miksa ezredes 11, dr. Kiss Albert egyetemi ny. r. tanár 50, Vakok intézete Ujszeged 30, Vogel Tibor ezredes 10, Szloboda János 2, 9. gyalogezred altisztikara 221, Kulifay Tiborné 10, Neufeld Sámuel 10, Baross Szövetség 50, dr. Szöllősy Ernő 5, Németh János 5, Alsóvárosi Iparoskör takarékegylet 25, Szegedi óráskör és ékszerészek szakosztálya 25, Szegedi Rotary Club 100, Felsővárosi Iparoskör 20, Berkes Dezső 5, Merts Imre 5, DEFHE 40, Vén Endre 50, Molnár-fatelepek 25, Iskola Nővérek alsóvárosi zárdája Szeged 100, Salgó Dezső 10, Wizner Benőné 20, Magyar izr. egy. és főkisk. hallg. országos szövetsége 100, Bielek Vilmos 10, Csermák Béla 20, Szűcs Béla 50, Pető Dezső 2, Leányliceum önképző köre 10, Szegedi Lloyd-Társulat 75, Erdélyi férfiak egyesülete nevében dr. Tokay László 20, dr. Mester János egyetemi tanár 20, özv. Hubacsek Pálné 10, özv. Fellegi Lajosné 100, Fellegi Andor 100, dr. Fellegi György 100, Fenyő Testvérek 50, Az Ujszegedi kender-, len- és jutaipar 21, a Gépészek országos szöv. szegedi csoportja 5 pengőt küldött a menekültek részére.

A DÉLMAGYARORSZÁG NOVELLAPÁLYÁZATA

2

A csillagok

A sikoltásra előfutott az istállók közül egy tizenhat év körüli bajszatlan legény-gyerek. Fél-térde ereszkedett az alét Boris mellé és szánakozva kérdezte:

— Mi baja, anyám?

Éreztem, hogy megáll bennem a szíverés. Ugy állhattam ott a sápadt alét előtt, mint egy halálaitélt. Arcomat befutotta a veríték, szemem kidőlöd s dagadt halántékomon átvert a vér kéksége. Igen: úgy állhattam ott. Elöttem félholt feleségem és... és a fiam. Nem tudtam, melyikhez szóljak: „Édesem, megjöttem!”

Egy férfi is jött elő valahonnét. Rémülve kapkodott ide-oda, kendő után, vizeskancsó után.

Segítettem nekik bevinni az ájultat. Mosdatták, dörzsölték, ecetet szagoltattak vele. Néztem őket szótlanul. Nem törődtek ők se velem, csak a siró kisleány nézett könnyein át rám megvetőn, gorombán. Oh, bár ne nézett volna! Olyan volt szeme vádoló csillogása, mint a kárhozatom.

— Apa, — szólt egyszer csak a lányka s meg-rántotta a férfi kabátját, — mit csinált ez a bácsi anyának?

Ekkor nézett meg először a férfi. Kutató, haragos volt a szeme.

— Kicsoda kend? — főrmédt rám gorombán.

— Ennek az asszonynak az ura, — válaszoltam.

— Eszelős kend! — Márton, lökd ki! — Ha maga lenne az ura, — kapkodta felém vörös fejét. — akkor én ki volnék? Mi? Az első ura, ott

van a hősök szobrán. Meg is nézheti. Arany betűkkel fénylik a neve. — No, ott az ajtó! — Mozogj! No! Mars!

Elöntött a keserűség s az arcába akartam vágni, de valami visszatartott. Nem tudom, mi. Talán az ájult asszony első felhördülése, talán a régi házam ismerős levegője, vagy az előttem álló legénykének, Mártonkének, szánakozó tekintete. Nem csináltam hát semmit: álltam magamba roppanva.

— Gyerek, nem értesz? Lökd ki! — parancsolt feleségem férje, de a gyerek nem mozdult. Állt, mint az a bibliai sóbálvány a szodomai uton. Nem mozdult, csak a szeme csillogott lelkéből egy darabot. — Talán csodát tett az Isten és a gyermek megérezte, hogy én vagyok az apja... Nézett rám. Szerettem volna megölelni, arcom csókolni, százszor és azt súgni fülébe: Mártonka, édes fiam, én vagyok az apád; nem haltam meg a háborúban, csak épen eltemettek. — Nem szóltam semmit: kibotorkáltam. Kint megugatott a kutya és nem szólt rá senki.

Még aznap otthagytam a falut. Éjjel-nappal, fáradtan, éhesen léptem az országutakat. Irtózva menekültem a régi falumból, szeretteimtől. Nem mertem hátra nézni, mert rettegtem tőlük, mint a bűnemtől. Mentem az éjszakában és kérdeztem a széltől, sötétől, meg attól a két csillagtól: „Melyik út vezet vissza Szibériába?”

... Most itt vagyok több, mint száz kilométernyire minden régi ismerősömtől. Öt éve nem hallottam az enyémeikről egy szót s ők se tudhatnak rólam semmit. Dolgozom. Gyűjtök. Egy-két év múlva ismét lesz házam, lovam, földem és... és talán fiam is.

— Fia? — csodálkoztam rá.

— Hét csak nem dolgozok, gyűjtök hiába? Mártonkének szántam mindenemet.

Elhallgatott. Fejét ismét hátrahajította az eper-

fatörzsnek és elmerengve mélyesztette szeméit az égbolt kárpitjából előragyogó göncöl-csillagokba. Láttam, hogy szenved. Szerettem volna megvigasztalni, de nem találtam simogató szavakat. Útem hát én is szótlan, magamba szomorodottan!

Sóhajtottam egyet.

— Hát ez az, — felelt sóhajtasomra Bólyi Márton. — Ezért nézem azt a két csillagot.

— Kár azokat nézni, — véltem —, ha nem néznék őket, elfelejtene mindent és újra boldog lehetne.

— Eh, — legyintett Márton bácsi — nem akarok én felejteni. Nem én: megverne az Isten.

— Dehogyan veri, dehogyan veri.

— Mégse felejtetek! Kiülök ide mindennap s lesem, várom, hogy mikor hull le az egyik csillag.

— És ha lehull? Megházasodik akkor?

— Akkor? Hm, azt nem tudom még, de az biztos, hogy haza rohanok és elhozom Mártonkát. Megölelem, megcsókolom és azt mondom neki: „Kedves fiam, huszéves fiacskám, gyöngyöm, egyetlenem, én vagyok az apád, az igazi Bólyi Márton.” Aztán elmegyünk együtt az Isten házába s megtanulok újra imádkozni, megtanulok örülni, boldog lenni. Hej!... — akkor, akkor azt mondanám: „Erdemes volt haza jönni messze, fagyos Szibériából.”

Szavazólap

a Délmagyarország novellapályázatára

A című

..... jeliségű számú pályamunka tetszett a legjobban.

A szavazólap a Délmagyarország szerkesztőségébe küldendő „Novellapályázat” felirással.